

[1971 டிசம்பர் 4]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, சிலைகள் திருடப்படுவதைத் தடுக்கவும், விலையுயர்ந்த நகைகள் களவாடப்படுவதைத் தவிர்க்கவும். அவற்றைப்பாதுகாப்பதற்கும் தனிப்பட்ட முறையில் ஆங்காங்கு ஏற்பாடுகளை தற்போது அதிகாரிகள் செய்து வருகிறார்கள். முக்கியமான விலை உயர்ந்த சிலைகளை யெல்லாம் போட்டோ எடுத்து அவற்றைப் டத்திரமாகப் பாதுகாத்து வைத்து இருக்கிறோம். இந்தச் சிலைகள் காணாமல் போனால் அவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு இது உதவியாக இருக்கும். அதோடு அவ்வப்போது தேவைப்படுகிற நடவடிக்கைகளை அந்தத் துறையின்மூலம் செய்து வருகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(3) அறிவிப்புகள்.

(அ) அவையுரிமைக் கேள்விகுறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தங்கமணி அவர்கள் அவையுரிமைபற்றிய பிரச்சனைக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது என்னுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது முடிந்ததும், அதைப்பற்றிய முடிவை நான் அறிவிக்கிறேன்.

(4) ஒற்றிவைப்புத்தீர்மானங்கள்.

(அ) மாணவர்மீது காவல் துறையினரின் தடியடிப் பிரயோகமும், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலையும்.

(ஆ) திருச்சி ஜமால் முகம்மது கல்லூரி மாணவர்கள் தேசியக் கல்லூரி மாணவர்களைத் தாக்கியதாகச் சொல்லப்படும் செய்து குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு, திரு. அழகர்சாமி, ஆகியோர்கள் தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை விதி 42-ன் கீழ் ஓர் அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானத்தைக் கொடுத்து அதுபற்றி விவாதிக்க இந்தச் சபையின் பிற அலுவல்களை ஒற்றி வைக்கவேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள்.

அதாவது—

“பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தில் மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கோரியும், பட்டமளிப்பு விழாவினை ரத்துச் செய்யக் கூடாதென்று கோரியும் 3—12—1971-ல் சென்னை அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களின் சார்பில் நடத்தப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டத்தை யொட்டி, மாநிலக் கல்லூரி முன்பும், எழிலகத்தின் அருகிலும்

1971 டிசம்பர் 4]

[பேரவைத் தலைவர்]

மாணவர்கள் மீது போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்ததால் பலரும் படுகாயமுற்று, மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதால் எழுந்துள்ள பதட்ட நிலைபற்றி விவாதிக்க” என்று ஒரு அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயம்பற்றி நோட்டீஸ் கொடுத்துள்ளார்கள். அதைப்போலவே திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம், திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி, திரு. எம். சுரேந்திரன், டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோரும் கொடுத்துள்ளார்கள். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானமாக வரும் என்பதை திரு. சுப்பு அவர்கள் முதலிலே சுருக்கமாக கூறுவார்கள். எப்படி அந்த விதியின் கீழ் வரும் என்பதையும் விளக்கவேண்டும்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்னை நகரத் திணுள்ள அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களும், பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் மாணவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை—அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கும் கோரிக்கையை—முன் வைத்தும் அதைப்போல் வேறு சில கோரிக்கைகளை முன் வைத்தும், அமைதியான முறையில் ஊர்வலம் வந்தார்கள். அந்த ஊர்வலம் அமைதியாக மாநிலக் கல்லூரிக்கு முன்பு வரும்போது, போலீசார் தடியடி நடத்தி, அதிலே பல மாணவர்கள் காயமுற்றார்கள், அதற்குப் பின்னால் பல கலைக் கழகத் துணை வேந்தரைச் சந்தித்து, அவர்களது விண்ணப்பத்தை அளிப்பதற்காகச் சென்றிருக்கிறார்கள். விண்ணப்பத்தைப் பெற்றுக்கொண்டத் துணை வேந்தரும் கூட, இதற்கு அரசாங்கம் தான் பொறுப்புடையது. மாணவர்கள் பிரதிநிதித்துவம் கோருவது எந்த விதத்தில் சரியானது என்பதை அரசு தான் கூற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைக்கேட்ட மாணவர்கள் எந்த விதத்திலும் கோப்படுவதற்கு நியாயம் இல்லை. அந்த வகையில் எதுவும் நிகழ்ந்து விடவில்லை. மாணவர்கள் அமைதியாகக் கலைந்து சென்று விட்டார்கள். ஆனால் எழிலகத்திற்குப் பக்கத்திலே மாணவர்கள் மீது போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு முன்னால் கற்களைப் பரப்பியிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் மாணவர்கள் கூட்டம் கலைந்ததற்குப்பின்னாலே அந்த ரோட்டிலே போட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு நமக்குக் கிடைத்தத் தகவலும், அந்த இடத்தைப் பார்த்து வந்தவர்கள் கூறுகிற தகவலின் படியும், உண்மையிலேயே ரோட்டிலே கற்கள் பரப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை போலீசாரே தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இப்போது பேச வேண்டியதெல்லாம் இந்தப் பிரச்சனை எப்படி அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சொல்வதற்காகத்தானே தவிர, இந்தப் பிரச்சனை மீது அவர்கள் கருதுகிற கருத்தை புகுத்துவது கூடாது.

[1971 டிசம்பர் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அமைதியாக மாணவர்கள் போனார்கள், அவர்கள் மீது போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று “மோட்டிவேஷனேடு” பேசுவது ‘அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன்’ உடைய முக்கியத்துவத்தை குறிப்பதாக ஆகாது. அந்த நிகழ்ச்சியின் விவரங்கள் தேவையில்லை. அது எந்த விதத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைத் தான் கூறவேண்டும், என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தலைவரவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : புகுத்த விரும்பவில்லை, தொகுத்து சில சம்பவங்களைத்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எப்படி இந்தத் தீர்மானம் பிற அலுவல்களை ஒற்றிவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைக் கூற வேண்டுமே தவிர, இந்தத் தீர்மானம் அனுமதிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு கூற வேண்டிய விவரங்களைப்பற்றி இப்பொழுது பேசுவது முறையல்ல. இந்த வாய்ப்பு கொடுத்திருப்பதே எப்படி இது அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைக் கூறத் தான். ஆகவே, அதைப்பற்றித்தான் பேசவேண்டும். மற்ற வற்றைப்பற்றி பேசுவது முறையல்ல. இப்படிப் பேசுவது, இப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் கொடுப்பதைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றுதான் பொருள்படும்.

திரு. க. சுப்பு : அமைதியாகக் கலைந்து சென்ற மாணவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்படி நடந்தது என்ற தகவலுக்கு ஏன் போகிறீர்கள்? இந்த விதியின் கீழ் இது எப்படி வரும் என்பதைத்தான் சொல்லவேண்டும்.

திரு. க. சுப்பு : அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: We are not going to impute motive to anybody. Unless we are allowed to speak about the adjournment motion, unless we explain the motion, how can we bring out the urgency and the importance involved in it? By merely reading the motion we cannot bring out the urgency and public importance. If you do not allow members to speak, how can we bring out the urgency and importance of the matter?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, முதலிலே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசுகிறபோது மாணவர்கள் அமைதியாகச் சென்றார்கள், போலீசார் வேண்டுமென்றே தடியடிப் பிரயோகம் செய்தார்கள், கல்லைப் பரப்பினார்கள் என்று ‘மோட்டிவேஷன்’ கூறிய காரணத்தால்தான், மோட்டிவேஷன் கூறக்கூடாது, இந்தத் தீர்மானம் ஏன் அனுமதிக்கப்பட

1971 டிசம்பர் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

வேண்டும் என்று சொல்லவேண்டுமே தவிர, அது அனுமதிக்கப் பட்ட பிறகு சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்லக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order. The Hon. Minister for Health knows very clearly that the Government have got the ultimate right and advantage to reply. Let us not lose patience. Even the Hon. Minister when he was an Opposition Member in the Legislative Council brought forward a number of adjournment motions to ventilate grievances and it is in the official records. As I have stated earlier, the Hon. Minister for Education or somebody else on behalf of the Cabinet has got the advantage of rebutting whatever statements that may be made by the hon. Member. Of course wild imputations should not be made and I quite agree on that point. But a certain amount of latitude should be allowed for the hon. Members so that they can ventilate their grievances. Ultimately the Government have got the right to say that the statement of the hon. Member is incorrect. That is my point of order.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், இது நம்முடைய சபை இன்று கூடுவதற்கு ஒரு நாள் முன்னதாக நடந்திருக்கும் சம்பவம். நாங்கள் வந்தவுடனே மிஸ்டர்கள் ஹாஸ்டலுக்கு ஓடிவந்து சொன்னார்கள். சம்பவத்தில் சில விவரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கலாம். நேற்று நடைபெற்ற விஷயத்தை வேறு முறையில் கூற, அரசு இதில் இப்படிச் செய்திருக்கக் கூடாது என்கிற அம்சத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல, சில விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. விவரங்கள் தவறுதலாக இருக்கலாம். திருத்துவதற்கு அரசுக்கு அவர்களிடம் விவரங்கள் இருந்தால் அவை என்ன என்று சொல்ல அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவரங்கள் கூறவேண்டாம் என்று கூறவில்லை. ஆனாலும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. விதிமுறைகளை அனுசரித்துப் பேசவேண்டும். விதிமுறைகள் காற்றில் பறக்கட்டும் என்று விட்டுவிட்டால், விவாதம் நடத்த முடியாது. விவாதம் என்று வரும்போது, நான்கு மணி நேரம் அல்லது ஐந்து மணி நேரம் விவாதிக்கலாம். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. விவரங்களைக் கொடுங்கள். அதற்கு உரிமையில்தான் என்று சொல்லவில்லை. மன்றத்திலே ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் அனுமதிக்கலாமா வேண்டாமா என்பதை விளக்கும்போது, மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர், பார்-வட்-லா படிப்பு படித்தவர்கள், பல சட்ட மன்றங்களிலே இருந்தவர்கள், அதற்கு ஒரு அளவு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்தவர்கள். இந்த மாமன்றம் இப்படிப்பட்ட விவாதங்களை நல்ல முறையில் விவாதித்து வந்திருக்கிறது. இதைப் பொது விவாதம் ஆக்கிவிடக்கூடாது என்பதுதான் மாண்புமிகு பொதுநலத் துறை அமைச்சர் குறிப்பிட்டது. டாக்டர் ஹாண்டேக்கும் சொல்லுகிறேன்,

[1971 டிசம்பர் 4]

[பேரவைத் தலைவர்]

கூடுமான வரையில் எப்படி இந்த விஷயம் அன்றாட நிர்வாகத் திற்கு அப்பாற்பட்டது, இதில் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்ன என்பதை மட்டும் விளக்க வேண்டுமேயல்லாது, வேறு எல்லா வற்றையும் விவாதிக்கக் கூடாது. அரசாங்கத்தின் மீது தவறு இருந்தால் சொல்ல வேண்டும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தவறுகளைச் சொல்ல உரிமையிருக்கிறது. அது இந்த மன்றத்திலே மறுக்கப்படவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை அனுமதிக்கலாமா என்பதைக் கவனிக்கும்போது, அதைப் பொது விவாதமாக ஆக்கிவிட்டால் அது சரியாகாது. அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன், திரு. சுப்பு அவர்கள் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், எந்த விவாகம் ஆனாலும், தவறான தகவல்களை இந்த மன்றத்தில் கொடுக்கக் கூடாது என்று பலமுறைகள் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு. சுப்பு அவர்கள் மொத்தமாக நேற்று மாணவர்களைப் போலீசார் தாக்கினார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இல்லை. அவர்கள் அண்ணா சமாதியைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். கண்ணடிகள் உடைக்கப் பட்டிருக்கின்றன; தொறுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தவறான தகவல்களைத் தராமல், உண்மையான தகவல்களைச் சொன்னால்தான் அரசாங்கம் பதில் சொல்ல சரியாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது திரு. வீராசாமி அவர்கள் சொல்வது சரியான தகவல் இல்லை என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். உண்மையான தகவல் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிப்போம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவரும் அவரவர் சுளுடைய கோணத்தில், கருத்துக்களைப் பார்க்கிறார்கள். எது சரியானது, எது தவறானது என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. அது அவரவர் அபிப்பிராயம். அதைச் சொல்லுகிறார்கள். திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒரு நிமிஷத்திலே தான் சொல்ல வேண்டிய விவரங்களை யெல்லாம், சொல்லவேண்டும் என்றேன். அட்ஜர்ன்மெண்ட் மோஷன் பற்றி விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

“The matter to be discussed must involve more than the ordinary administration of the law. . . . The motion must refer to a matter in which the responsibility of the Government is clearly involved.”

என்று விதிமுறை இருக்கிறது. எப்படி இது அரசாங்கத்தின் அன்றாட அலுவலுக்கு அப்பாற்பட்டது, அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு இதில் என்ன என்பதையும், அது எப்படி அவசரமான பிரச்சினை என்பதையும் ஒட்டிச் சொல்ல வேண்டும். (குறுக்கீடு) எல்லோரும் சொன்னால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வந்துவிடும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இது எப்படி அவசர, முக்கியமானது என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

(டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்தார்).

1971 டிசம்பர் 4]

திரு. க. சுப்பு : சார், நான் இன்னும் என் பேச்சை முடிக்க வில்லை. எடுத்துச் சொல்ல எனக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் கொடுத்த சலுகையை உரிமையாக எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். முதலிலேயே தாராளமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் அந்தச் சலுகையைக் கொடுத்தேன். சலுகையை உரிமையாக்கிக் கொள்கிறீர்கள். விதிமுறைப் படி பேரவைத் தலைவருக்கு சம்மதம் இல்லையென்றால், பேச முடியாது. தங்கள் வாய்ப்பு முடிந்து விட்டது. இப்பொழுது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுவார்கள். பொதுவாகவே சொல்லுகிறேன். இது எப்படி அவசர, முக்கியமானது என்பதை மட்டும் சொல்லி அமரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, I have given notice of the following motion :—

‘That this House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the Student-Police clash on 3rd December 1971 in front of the University building on the Marina.’

I wish to impress on the House how it comes within the jurisdiction of the adjournment motion. Sir, it is a fact that there has been a clash between the students and the police and the police resorted to a cane-charge. The police version is that there was only a mild cane charge. The student version is that there was a severe cane-charge. It is upto the Government to tell this House whether the police version is correct or the student version is correct. The students claim that they did not resort to any violence and it was only the police which cane-charged them. Some of them have been very much aggrieved over it. I would like the Hon. Minister to clarify the position.

Another aspect of the matter is that this agitation has been going on for some time and students have expressed their views to the Vice-Chancellor and representations also have been made to the Government. The Government have not given a clear indication as to whether they should be accepted or not.

As regards convocation, there is a feeling among students that convocations are of no meaning because they do not get any jobs. They feel, what is the use of passing a degree without being backed up by a proper job. The University in order to get over this problem, have acted in a peculiar way by splitting the convocation affairs and vested them with the various colleges. That is one aspect of the matter.

Another aspect of the matter is that the students had gone to the Presidency College and asked them to join them. It is also on record that a number of students in the Presidency College came out and so there is no question of clash between them. I would like the Government to clarify the position. The

[1971 டிசம்பர் 4]

[Dr. H. V. Hande]

Government are given a chance ultimately to explain the matter. But the Government will say that consent to the adjournment motion should be withheld.

In this connection, I wish to suggest that Members also should be given an opportunity to reply to the points raised by the Government. Now the practice is that after the Minister's reply the Chair will say that in view of the statement made by the Minister, he is not giving his consent for the adjournment motion to be discussed in the House.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Mr. Speaker, Sir, on a point of order. This adjournment motion has been brought before this House only for considering whether it is to be admitted or not. Even before the adjournment motion is admitted, the Hon. Member is pressing his claim that the Members should also be allowed to speak on the statement given by the Minister. That means that the adjournment motion should be accepted, and there should be no other way for the Chair but to accept it. But that would infringe on the right of the House to determine whether it is going to be admitted or not. So, the Hon. Member while continuing his speech should point out the necessity of the adjournment motion and not speak on the merits of the actual things that happened that day.

DR. H. V. HANDE: I am afraid the Hon. Minister for Public Health did not seem to follow the fundamental line of argument. Whenever we argue we will stress before the Speaker that the motion should be admitted . . .

THIRU M. A. LATHEEF: On a point of order, Mr. Speaker. Without giving myself to the impression of any any prejudice, I would submit that the rule regarding adjournment motions is very, very clear. The member who is seeking to adjourn the business of the House should bring about a matter which is particular . . .

MR. SPEAKER: What is the point of order? The hon. Member may explain the point of order briefly.

THIRU M. A. LATHEEF: What is the purpose for which the students agitated and demonstrated before the University and whether the police indulged in excesses—these are the questions . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சபையின் தலைவருடைய வேலையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் எடுத்துக்கொண்டு விடுகின்றார்கள் என்பதைத்தான் நான் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துக்காண்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், ஓரளவிற்கு சபையின் விதி முறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, ஓரளவிற்கு தாராளமாக வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இதைத்தான் மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக் காண்பித்தார்கள்.

1971 டிசம்பர் 4]

[பேரவைத் தலைவர்]

‘பாயிண்ட் ஆர்டர்’ என்பதைப்பற்றிய விளக்கம் நூறு தடவைகளுக்கு மேலே இந்த மன்றத்தில் தரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, கூடுமான வரையில், சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முறையாகச் சொல்லியிருந்தால் இந்த நேரத்தில் அவற்றைச் சொல்லிமுடித்து, அமைச்சர் அவர்களும் விளக்கம் தந்து, ஒருவேளை விவாதத்திற்கேகூட அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கலாம். அல்லது அதோடு முடிந்தும் இருக்கலாம். எனவே இப்போதும் சரி, எதிர்காலத்திலும் சரி, இப்படிப்பட்ட அவசரத் தீர்மானங்களின் மீது உறுப்பினர்கள் அத்தீர்மானத்தில் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புகளை மட்டும் வலியுறுத்திப் பேசினால்போதும், விரிவான விவாதத்திற்குள் இறங்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதில் ஒவ்வொருவருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது.

THIRU M. A. LATHEEF : The hon. Member has brought an extraneous matter to the problem. I think I must be allowed just to . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member may resume his seat.

DR. H. V. HANDE : What I was trying to impress upon this House was that this should be brought as an adjournment motion. I was only trying to argue that it should be brought as an adjournment motion. The Hon. Minister got up and said ‘you cannot press the idea of adjournment motion’. The idea of my argument is to request in a pressing manner with all the vehemence at my command and also to persuade him. I am only saying that this must be brought as an adjournment motion. But what sort of funny ideas the Hon. Minister has got? He suddenly gets up and says something. If the Hon. Minister is to get up and say something, then . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member may avoid words like ‘funny ideas’. The Minister’s ideas may look funny to the hon. Member and the hon. Member’s ideas may look funny to the Hon. Minister.

DR. H. V. HANDE : If all the Ministers are going to obstruct and if their getting up indirectly results in obstructing my speech . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பறிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர்கள் யாரும் எண்ணவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்களுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பறிக்க வேண்டும் என்று யாருமே நினைக்க மாட்டோம். அவர்கள் நிறைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவார்கள். மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்

[1971 டிசம்பர் 4]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சொல்ல வந்ததெல்லாம், 'பேரவைத் தலைவர் அவர்களை ஒற்றி வைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் நிர்ப்பந்திக்க முடியாது' என்று நான் குறிப்பிட்டார்கள். 'அமைச்சர் அவர்களுக்கு விளக்கம் தரும் உரிமையைக் கொடுத்துவிட்டால் அவற்றை மறுத்துப் பேசும் உரிமையை எங்களுக்குத் தரவேண்டும்' என்று மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்கின்றார்கள். சட்டம் அப்படி இல்லை. எனவே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் விளக்கம் தரட்டும். அவர்கள் கொடுக்கும் விளக்கம் சரியாக இருந்தால் அதற்கு மேலே அமைச்சர் அவர்கள் அதன்மேல் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவார்கள். அவசியம் இருந்தால் பேரவைத் தலைவர் விவாதத் திற்கு அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அது சபை முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒன்றாகும். எனவே இப்படிப்பட்ட பொறுப்புகளையும் மரபுகளையும் மறந்துவிட வேண்டாம் என்று மட்டும் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இங்கே சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் என்று சொல்லும்போது அரசாங்கத்தின் தவறுகளையோ அல்லது சில குற்றச்சாட்டுகளையோ சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவற்றுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகின்றார்கள் ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறிவிட்ட பிறகு அதற்குப் பிறகு நாம் ஒன்றும் சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு கிடையாது. எனவே, இதை அரசாங்கம் பொறுப்போடு பார்க்க வேண்டும். ஐம்பது மாணவர்கள் அடிபட்டு இருப்பதால், நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதெல்லாம், மாண்புமிகு உளவு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, விளக்கத்தைத் தருகிறோம். அரசாங்கத்தின் தரப்பில் இதை ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானமாக ஏற்று நம் அனைவருடைய கருத்துக்களையும் சொல்லுவதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பினைத் தரவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் மிகவும் அவசரமும் அவசியமும் ஆனது. காரணம், சில காலமாகவே மாணவர்கள் சமுதாயம் அமைதி இழந்து, வருங்கால வாழ்வுபற்றி நிச்சயமற்ற தன்மையில், நிம்மதி இழந்து தவிர்க்கின்றார்கள். எதிர்காலத்தில் இந்த தேசத்தையே நிர்வகிக்க வேண்டியவர்களே இன்றைய மாணவ சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தான் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டும் இன்றி, சட்ட மன்றத்திலும் சரி, வெளியிலும் சரி மாணவர்கள் நமது குழந்தைகளாகவோ அல்லது சகோதரர்களாகவோ இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில், அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கோரிக்கையை வைத்து ஊர்வலமாக வந்திருக்கின்றார்கள். சம்பந்தப்

1971 டிசம்பர், 4]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

பட்டவர்கள் அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படும் போது அவர்களுக்கு முறையான பாதுகாப்பளித்து அவர்கள் வந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்பது மிகவும் அவசியமாகும். மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது இப்படிப்பட்டக் கோரிக்கைகளுக்கு என மாணவர்கள் வரும்போது ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நமக்கு நினைவில் இருக்கின்றன. எனவே, அவசர அவசியத்தைக் கருதி இப்பிரச்சினையை ஏற்று விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் இம்மன்றத்திற்கும் நல்லது; நாட்டிற்கும் நல்லது என்று கூறி இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பேசவேண்டும் என்று திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களுடைய கட்சியிலிருந்து மூன்று பேர் விருப்பம் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். நேரம் அதிகம் இல்லாத காரணத்தினால் அக் கட்சியின் தலைவராக, இப்போது உள்ள தலைவர் என்ற முறையில், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசினால் போதும் என்று கருதி அவர்களைப் பேசும்படி அழைக்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : There may be additional points to emphasise. It may be that the leader speaks about certain points; but the leader may forget one or two points.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மன்றத்தின் மரபு, ஒரே கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் தலைவர்களும் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பேசவேண்டும் என்று விருப்பம் தெரிவித்திருப்பார்களேயானால், கட்சித் தலைவர் அவர்களை மட்டுமே பேசுவதற்கு அழைப்பது வழக்கம். உதாரணமாக மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்களும் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களும் பேசவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தால், திரு தங்கமணி அவர்களையே அழைப்பது வழக்கம்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : தலைவர் தவிர உறுப்பினர்களுக்கும் பேச வாய்ப்பினை அளித்தால் வேறு கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். எனவேதான் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் மிக மிக அவசியமானது, அவசரமானது என்பதை விளக்கும் வகையில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனையின்மீது மாணவர்கள் அமைதியாகக் கூடியிருந்தார்கள். அவர்கள் கேட்டது ஒன்றும் பெரிய கோரிக்கை இல்லை. மிகச் சாதாரணமான முறையில் அதை அணுகியிருந்தால், அது அரசாங்கமும் பல்கலைக்கழகமும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதுதான். இதுவரையில் இருந்த முறையே

[1971 டிசம்பர் 4]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இருக்கட்டும் என்று கேட்டார்கள். இதில் என்ன தவறு? பல்கலைக் கழக ஸெனெட்டில் இடம் அதாவது மாணவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இப்போது இது கேரளத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இல்லை. இது கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மாணவர்கள் அமைதியாக ஊர்வலமாகச் சென்று சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் மகஜர் ஒன்றைக்கொடுக்க வேண்டும் என்று போய்க் கொண்டு இருந்த நேரத்தில், அவர்கள் போலீஸால் மிருகத்தனமாக அடிக்கப்பட்டு, பலருடைய மண்டையில் காயங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர் ரமேஷ் தலையில் பலமாக அடிக்கப்பட்டு மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டார். அங்கே என்ன நடந்தது? இரண்டு மணிக்கு எடுத்துச் சென்று இருக்கின்றார்கள். மாலை ஆறு மணிக்குத்தான் கவனித்திருக்கின்றார்கள். தலையில் தையல் போட்டிருக்கின்றார்கள். முதலில் தடிகொண்டு அடிப்பது, அதிலும் தலையில் அடிப்பது மிகமிகக் கொடுமையாகும் என்று இந்த அரசுக்குத் தெரியாதா? There should be no head injury. இது மிக, மிக அநாகரிகமானது, கண்டிக்கத்தக்கது. தலையில் அடித்தால் மூளை பாதிக்கப்பட்டு, எதிர்காலமே அவர்களுக்குப் பாழாகிவிடக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே மேல் நாடுகளிலே they use only rubber bullets. இங்கே இம்மன்றத்தில் அரசின் தரப்பில் அடிக்கடி சொல்லப்படுவதெல்லாம், பிரம்பால்தான் அடிக்கப்பட்டது என்று, ஆனால் அவர்களைத் தடிகொண்டுதான் அடிக்கின்றார்கள். குண்டாந்தடியால் அடிக்கப்பட்டு, ரத்தம் சொட்டச்சொட்ட மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அங்கே வாசலில் காத்துக்கொண்டு இருக்கும் பெற்றோர்கள் உள்ளே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இப்படி போலீஸ் மிருகத்தனமாக நடந்துக்கொள்கிறது. அரசாங்கத்தை நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. அவர்கள் நடந்துக்கொள்ளும் விதத்தினால் அரசாங்கத்திற்கே கெட்டபெயர் ஏற்படுகின்றது. அரசுத் தரப்பில் உள்ளவர்களுக்கு நற்பெயர். இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவற்றைச் சொல்லுகிறேனே தவிர குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்று இல்லை. மாணவர்களைத் தடியால் படுகாயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டாலே மனம் உருகும். அந்த அளவுக்கு மாணவர்கள் மீது ஈவிரக்கமின்றி போலீசார் அத்துமீறி தடியடிப் பிரயோகம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே மாணவர் சமுதாயத்தை மதிக்கக்கூடியது இந்த அரசாங்கம் என்றால் இந்த ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு குறைந்தது நான்கு மணி நேரமாகிலும் ஒதுக்கி, இதைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டும். ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை உள்ள அரசாங்கம் அப்படிச் செய்யும். ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை இல்லையென்றால், நீங்கள் 183 பேர்கள் இருக்கிறீர்கள் என்பதால், நீங்கள் எதைவேண்டுமானாலும் செய்யலாம். ஆகவே அதை உங்கள் முடிவுக்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

1971 டிசம்பர் 4]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I completely endorse all the points emphasised by my leader. But there has been a terrible incident in Tiruchirappalli and that is reported in the Press to-day. Students of one College went to another College, National College, and attacked the students there with soda bottles, etc. I want to know whether the Government feel that this rowdyism should be allowed among the students and what will happen to the people in the other walks of life (Laughter). It is not a matter for laughter. The students of the National College wanted to participate in the agitation but the students of the Jamal Mohamed College wanted to stop that agitation because they have been inspired by certain political motives. This is an important matter and it is not a matter for laughter. The Government are setting up one people against another people, as they have done in the case of labour. Therefore, the matter should be taken up immediately for discussion.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, on a point of order. The hon. Member has attributed some political motives to the students of the Jamal Mohamed College. This is politically motivated and it is an extraneous matter and so it should be expunged from the official records.

THIRU S. KANDAPPAN : Sir, on a point of order. As the hon. Member has attributed political motives and expressed certain unfortunate expressions, I request that these expressions should be expunged from the official records.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ண வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியைப் பற்றியோ அல்லது தனி நபரைப் பற்றியோ கூறவில்லை. இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களையும் எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணுவதாக இருந்தால் அது சரியாகாது. ஒருவர் ஒரு அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னால் உலகம் பூராவும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதல்ல. எனவே அதை விட்டுவிடலாம் என்று சொல்லி கல்வி-உள்ளாட்சி அமைச்சர் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்று நடைபெற்ற மாணவர்கள் இன்னல்களைப் பற்றியும் போலீஸார் நடவடிக்கைப் பற்றியும் இங்கே—மன்றத் தலை உள்ள உறுப்பினர்கள் விவாதிப்பதற்காக இந்த ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் பலவிதமான கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் அரசியல் நோக்கத்தைக் கருதாது நாட்டினுடைய அமைதியை நிலைநாட்டும் நோக்கத்திலே நாம் அதை ஆராய வேண்டும். ஆகவே, நடை பெற்ற நிகழ்ச்சியை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்கான அடிப்படை தன்மைகள் என்னவென்று கண்டு, எதிர்காலத்தில் அவற்றைத் தவிர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

[1971 டிசம்பர் 4]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால், பட்டமளிப்பு விழா எப்படி நடைபெற வேண்டும் என்பதைக் குறித்து பல்கலைக்கழக சிண்டிகேட், செனெட் இரண்டும் சேர்ந்து சில முடிவுகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி பட்டமளிப்பு விழாவை அந்தந்த கல்லூரிகளிலே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், டாக்டர் பட்டம், ஆராய்ச்சிப் பட்டம் பெறுகின்றவர்களுக்கு பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவில் அளிக்கப்படும் என்றும் நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது. இந்தமுறை கொச்சி பல்கலைக் கழகத்திலும், திருவனந்தபுரம் பல்கலைக் கழகத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இது அந்தந்த பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சிண்டிகேட்டும், செனெட்டும் சேர்ந்து செய்கின்ற முடிவாகும். இந்த முடிவுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் கிடையாது.

இந்த நிலைமையை மாற்றி, எல்லா மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக் கழக பட்டமளிப்பு விழாவிலே பட்டம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கோரி, மாணவர்கள் ஊர்வலமாக வந்தார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்துவிட்டு, மாணவர்கள் ஒன்றுதிரண்டு வந்து, பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தரைச் சந்திக்க வந்தார்கள்.

சென்னை நகரில் கூட்டம், ஊர்வலம் நடத்துவதற்கு ஒழுங்கு முறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஊர்வலங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு முன்னமேயே காவல்துறையினரிடம் அனுமதி பெற்றாக வேண்டும். சில நிபந்தனைகளோடு காவல்துறையினர் ஊர்வலம் நடத்த அனுமதி அளித்தனர். காவல் துறையினர் பல இடங்களில் ஊர்வலம் செல்ல தடை விதித்திருந்தனர். சில இடங்களில் தடையையும் மீறி, பெல்ஸ்ரோடு, பைக்கிராப்ட்ஸ் ரோடு வழியாக மாநிலக் கல்லூரி பக்கம் ஊர்வலம் வந்தது.

மாநிலக் கல்லூரியில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெறவில்லை. எனவே, ஊர்வலத்தில் வந்த மாணவர்கள் மாநிலக் கல்லூரிக்குள் நுழைந்து, அந்த மாணவர்களையும் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ளச் செய்ய முயற்சி செய்தனர். உடனே காவல்துறையினர் தலையிட்டு, அவர்களில் 5 பேர் சென்று மாநிலக் கல்லூரி மாணவர் தலைவர்களைச் சந்தித்து பேசிப் பாருங்கள் என்று கூறி, 5 பேரை அனுப்பினர். அவ்வாறு அவர்கள் கலந்து பேசியதில் சில மாணவர்கள் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொள்ள வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். பல மாணவர்கள் வெளியே வர மறுத்திருக்கிறார்கள்.

பின் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஊர்வலமாகச் சென்று துணை வேந்தரைச் சந்திப்பதற்காக பல்கலைக் கழக மண்டபத்திற்குள் நுழைய முயற்சித்தனர். அங்கும் காவல்துறையினர் குறுக்கிட்டு, அவர்களில் 10 அல்லது 15 பேர்கள் மட்டும் சென்று துணை வேந்தரைச் சந்தித்து, பேசிக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டனர். அதன்பேரில் 15 மாணவர்கள் துணை வேந்தரைச் சந்திக்கச் சென்றனர். அவர்கள் துணை வேந்தரைச் சந்தித்து, எப்போதும் போலவே இந்த பட்டமளிப்பு விழாவும் நடைபெற

1971 டிசம்பர் 4]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். “இப்பொழுதுதான் செனெட்டும், சிண்டிகேட்டும் இந்த முடிவை மேற்கொண்டுள்ளன. எனவே மீண்டும் இதைப்பற்றி முடிவு செய்ய, செனெட்டும், சிண்டிகேட்டும் கூடிதான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களே செய்த முடிவாகையால், இந்த முடிவை மாற்றுவதில் அதிகமான தகராறுகள் இருக்க வழியில்லை. எனவே உங்கள் கோரிக்கையை அவர்களுக்கு அனுப்பி, ஆவன செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

வெளியே வந்த மாணவர்களிடம் காவல்துறையினரின் ‘வானையே’ கொடுத்து, ஒலி பெருக்கி மூலம் வெளியே நின்ற மாணவர்களை அமைதியாக கலைந்து செல்லும்படியாகவும், துணை வேந்தரோடு பேசியவற்றை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படியும் காவல்துறையினர் கேட்டுக்கொண்டனர். ஆனால் மாணவர்கள் பெரும் முழக்கங்களிட்டு, வன்முறையில் ஈடுபட்டனர். விளக்குக் கம்பங்களிலே உள்ள விளக்குகளையெல்லாம் உடைத்தனர். அருகிலே அமைந்திருக்கின்ற அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய சமாதிக்குச் செல்கின்ற வழியிலுள்ள மேல்லைகளையெல்லாம் உடைத்து விட்டார்கள். அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற வண்ணம் தடுக்கவேண்டிய பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் காவல்துறையினர். எனவே, அவர்கள் எவ்வளவோ தடுத்தும், மேலும், மேலும் வன்முறை நடைபெறவே, பிரம்படி நடத்தி, கூட்டத்தைக் கலைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அப்படி கலைந்து சென்ற மாணவர் கூட்டத்தின் ஒரு பகுதி மாநிலக் கல்லூரிக்குள் ஊழலந்து, அங்கு வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொள்ளாத மாணவர்களைத் தாக்குவதில் ஈடுபட்டனர். அவர்களுடைய தாக்குதல் தாங்கமுடியாத மாணவர்கள் பாதுகாப்பு நாடினர். அவர்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு காவல்துறையைச் சார்ந்தது. எனவே அங்கு கூட்டத்தைக் கலைக்க பிரம்படி நடத்தப்பட்டது. ‘டியர் காஸ்’ வெடிக்கப்பட்டது. டியர் காஸ் ஆறு குண்டுகள் வெடித்திருக்கிறார்கள். காவல்துறையினர் பெரும் முயற்சி எடுத்து, கூட்டத்தைக் கலைத்து, வன்முறையை மேற்கொண்டு நடக்காமல் தடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஊர்வலத்தில் வந்த பத்தாயிரம் மாணவர்களும் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் என்று கூறப்படவில்லை. வேண்டுமென்றே ஒரு பகுதியினர் இந்த வன்முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அமைதியை நிலைநாட்டும் பொறுப்பு போலீசாருக்கு ஏற்பட்டதால் மேற் கூறிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அண்ணா சமாதியின் கடைசி வரை சென்றிருக்கிறார்கள். சாமாதியை உடைப்பதற்கு பெரும் பெரும் கூற்களை எடுத்தெறிந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் படத்தில் பார்க்கலாம். அங்கே இருக்கிற ஒவ்வொரு கண்ணாடியும் உடைப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியும் கூட கலைந்துபோகச் சொல்லி டியர் காஸ் வெடித்திருக்கிறார்கள். லத்தி சார்ஜ் பண்ணவில்லை—கேன் சார்ஜ் தான் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அமைதியை

[1971 டிசம்பர் 4]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஏற்படுத்த வேண்டிய முழுப்பொறுப்பும் அரசுக்கும், காவல்துறை கும் இருக்கிறது. அப்படி ஏற்படவில்லை என்றால் போலீசார் என்ன செய்தார்கள், கையில் என்ன வைத்திருந்தார்கள். தடியில்லையா, வேறு என்ன இருந்தது என்றெல்லாம் கூட கேட்பார்கள்.

நேற்றைய நிகழ்ச்சி சம்பந்தப்பட்டவரை போலீசார் முழுப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன்தான் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அம்மையார் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கார சாரமாகப் பேசினார்கள். முன்பு நடைபெற்ற காலங்களிலும் பேசி இருப்பார்களானால் நிலைமை நன்றாக இருந்திருக்கும். முழுப் பொறுப்பும் குற்றமும் போலீசாரைச் சார்ந்தது, மாணவர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்வது சரியாகாது. அது உண்மைக்குப் புறப்பானது ஆகும். பொதுவாக வருகின்ற நாளிதழ்களைப் பார்த்தாலும் கூட டீப்பீடெட் ரிக்வேஸ்ட் போலீஸ் தரப்பில் இருந்து கொடுக்கப்பட்டும் மாணவர்கள் கலைந்து போகாது அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் வன்முறையில் ஈடுபட்ட ஆரம்பித்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். டியர் காஸ் வெடிக்க வேண்டிய அவசியம், பிரம்படி கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அண்ணா சமாதியில் இருந்து மாநிலக் கல்லூரி வரை மிக உயரத்தில் இருந்த விளக்குகள் எல்லாம் உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதில் இருந்து உணர முடியும். போலீஸ் தரப்பில் 12 அதிகாரிகளுக்கும் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும் பலமான காயத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். 9 மாணவர்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டு அவர்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டுக்கு மீறி நிலைமை போன காரணத்தினால்தான் போலீசார் நிலைமை விபரீதமாகப் போகாது அமைதி ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்கிற அளவில் டியர் காஸ் வெடித்திருக்கிறார்கள். பிரம்படிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. போலீசார் அத்துமீறி நடக்கவில்லை—தங்கள் கடமைகளைப் பொறுப்புணர்ச்சியோடுதான் ஆற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலம் தெரிந்துகொள்ளலாம். போலீசார் அடக்குமுறைத் தன்மையில் ஈடுபடவில்லை. கூடுமான வரையில் அமைதியை நிலைநாட்ட—கூட்டத்தினரைக் கலைக்க பொறுப்புணர்ச்சியோடுதான் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் மீறி இந்த நிலை அமைதியைக் காக்க எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாநிலக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டவுடன் மாநிலக் கல்லூரி மாணவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி மேற்கொண்டும் தொடர்ந்து அமைதியைக் காக்க கல்வித் துறையினரும், காவல் துறையினரும் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, இதுபற்றி மேற்கொண்டு விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாணவர்களுடைய கோரிக்கையை துணை வேந்தர் அவர்களும் செனெட், சிண்டிகேட் சபைமுன் வைத்துப் பரிசீலிக்க ஏற்பாடு செய்வதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்.

1971 டிசம்பர் 4]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திருச்சியில் ஏற்பட்ட விளைவைப்பற்றி திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கும் போலீசார் பொறுப்புணர்ச்சியோடு ஓரளவு அமைதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலைக்கு பாதகம் விளைவிக்கக்கூடாது. இது அரசின் அன்றாட நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டது—அரசு பொறுப்புணர்ச்சியோடு செயல்பட்டு வருகிற காரணத்தினால் ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலிலே மாணவர்களே எல்லாத் தவறுகளையும் செய்த மாதிரியும், தடியினால் அடிக்கப்பட்டு மண்டை உடைந்திருக்கிற நிலையில் தடியால் அடிக்கவில்லை, பிரம்பால்தான் அடித்தார்கள் என்று அளிக்கப்படுகிற விளக்கம் எங்களுக்கு நம்பிக்கை அளிக்கவில்லை, முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பதுபோல இருக்கிற காரணத்தினால்—அமைதி சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்கிற காரணத்தினால் நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(சாதிக் அலி காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தார்கள்.)

*

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த மன்றத்திலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்த பிறகு இந்த மன்றத்தில் நடைபெற்ற எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நடவடிக்கைக் குறிப்பிவிருந்து விலக்க வேண்டும்.

*

*

*

இந்த மன்றத்தின் பெருமையையும் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் சில நடவடிக்கைகளை எகஸ்பஞ்ச் செய்கிறோம். நாம் அப்படி எகஸ்பஞ்ச் செய்யும்போது மிக்க வருத்தத்துடன்தான் செய்கிறோம். ஒவ்வொரு வார்த்தையும் எகஸ்பஞ்ச் ஆகும் போது அதை மிக்க வருத்தத்தோடுதான் செய்கிறோம். ஏனெனில் இந்த மன்றத்தின் மரபு, கண்ணியம், பெருமை காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதுதான் முக்கிய நோக்கம். ஆகவே, * *

*

*

காங்கிரஸ் வெளிநடப்பிற்குப்

பின் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் எகஸ்பஞ்ச் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களின் மீது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த அவசரத் தீர்மானங்களை அனுமதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதி இவற்றிற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1971 டிசம்பர் 4]

[பேரவைத்தலைவர்]

இன்றைக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஒருவேளை அனுமதி கூட வழங்கப்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால் அதற்குள் காங்கிரஸ் காரர்கள் வெளிநடப்புச் செய்துவிட்டார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் எங்கே பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பின்மீது, தீர்ப்பை ஆட்சேபித்து வெளிநடப்புச் செய்வார்களோ என்று எண்ணியிருந்தேன். அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்வதற்குப் பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பு தான் காரணம் என்று காட்டுவார்கள் வழக்கமாக. ஆனால் இன்றைக்கு நான் தீர்ப்பு வழங்குவதற்குள்ளாகவே அவர்களே வெளிநடப்புச் செய்து, இந்த மன்றத்தில் ஒரு புதிய மரபை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் இன்றையதினம் பழைய வழக்கத்தை மாற்றி புதிய மரபை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்திற்கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் :

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் எழுப்பிய இந்தப் பிரச்சனையும் அதைத் தொடர்ந்து இதுவரையில் உள்ளவையும் சபையினுடைய நடவடிக்கைகளிலே இருக்க வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமான விஷயம் முடிந்துவிட்டது.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் இங்கு பேசுகின்றபொழுது—அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தபொழுது—காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட் காங்கிரஸ் என்று அவர்களைக் கூறக்கூடாது என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. எனவே நாங்கள் இந்த மன்றத்திலே அவர்களைப்பற்றிக் குறிக்கும் பொழுது என்ன சொல்லி அழைப்பது என்பதைப் பற்றி தூங்கள் அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : As the leader of the Congress Organisation I would like to enlighten the hon. Member. The Supreme Court has not stated that we should not call ourselves as 'Congress' and that itself is wrong. Let him stand corrected. The Election Commission has only suggested that we could change our name. We have changed it as "Indian National Congress Organisation" and informed the Election Commission about it and their decision is awaited. So, when the hon. Member does not know the facts, why should he confuse the House about the change of the name and that is not warranted at all. I think hereafter he will be enlightened.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1971 டிசம்பர் 4]

THIRU DURAI MURUGAN : It has been in a confused state . . .

திரு. செ. கந்தப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும் பொழுது மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதனையொட்டி அண்ணா சதுக்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிச் சொல்ல இந்தப் பக்கத்திலிருக்கின்ற எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லையென்றாலும் பல ஆயிரக்கணக்கான உள்ளங்களிலே . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The hon. Member should speak on the matter before the house now.

திரு. செ. கந்தப்பன் : அவை முன்னவர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பிரச்சினை ஒழுங்குப் பிரச்சினையல்ல, உங்களுடைய அபிப்பிராயத்தினுடைய பிரச்சினை. அதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும்பொழுது கூறிக்கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிம்ஸன் பிரச்சினை, இன்னும் மற்றப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் தீர்க்கக்கூடிய எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அடுத்த நிகழ்ச்சிக்குப் போகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் வெளி நடப்புச் செய்துவிட்டார்கள், இல்லாவிட்டால் விவாதித்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் நாங்களும் கொடுத்திருக்கிறோம். எனவே அவர்கள் போனாலும் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதத்திற்கு வாய்ப்பு ஒரு வேளை இருந்திருக்கலாம், அதைக்கூட நமது விட்டுவிட்டார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

2. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) ஒரு தீர்மானத்தின் மீது பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்பளிக்கு முன் சில உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தது குறித்து.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் சொடுத்தார்கள். அதன்மீது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். சபாநாயகர் அவர்களின் தீர்ப்புக் கிடைப்பதற்கு முன்னாலேயே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வெளிநடப்புச் செய்வது முறைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.